

ת"פ 10410/10 - מדינת ישראל נגד יורי יורובניק

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 22-10410 מדינת ישראל נ' יורובניק

לפני:	כבוד השופט אריה דורני-דורן
בענין:	המואשימה
נגד:	מדינת ישראל
הנאשם:	ע"י ב"כ עוה"ד מתן פחימה יורי יורובניק ע"י ב"כ עוה"ד בונדר בשם של עוה"ד אייל שמילוביץ'

גזר דין

האיזונים בענישה לא אחת מחייבים ליתן משקל לריבב האנדויידואלי במסגרת האינטרס הציבורי, לא משומש שהחברה אינה רואה להגנה, אלא משומש גם החברה מבקשת במכם תורותיה, חשיבה אחרת, שיתוף הרחמים בדיון, אחריות על האדם ועתידו בנסיבותיו, לא במקומו של הדיון אלא כחלק ממנו ומבליל לוותר עליו. אותה חברה מתחקנת מעוניינת בפרטיה שלמים בחיהם. תוצאה זו עשויה לבוא בראשיה רחבה של כלל הפרמטרים, המושפעים ממרכיבי הענישה המוכרים. יש שرك ההקצנה המחייבת תעורר שנים מחושך פלילי וצלמות, ויש שדווקא הידררה של החמרה הפגעת אنسות, תעיר נפש האדם לזרוח להאריך ולהתחזק בדרכו לחיהם של אמון ותקווה, כי בית המשפט - החברה - המדינה היא שהארה לנפש העומדת לדין, הדרכןليلך בה, בבחינת "קומוי אורו כי בא אורך" (ישעה בפרק ס פס' א-ב).

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) 7(ג) לפקודת הסמים המסתוכנים (נ"ח) תש"ג-1973, בכך שבב 1.1.22 החזיק ברכבו סמים מסוג MDMA במשקל של 0.6121 גרם **לצריכה עצמית**, הכול כאמור בכתב האישום המתוקן.

2. הצדדים הגיעו ל"הסדר טיעון" לענין אי הרשעה ובמסגרתו עתרו לביטול הרשעה, בהתאם ל"הילכת כתאב" ולתסקירות המבחן, והצדדים עתרו בהסכמה לענישה בדמות של"צ בהתאם לתסקיר, ובעתירת המואשימה גם להתחייבות כספית.

.3

נוכח הסכמת הצדדים לאחר שנבדקה השלctaה של הרשעה על עתידו של הנאשם בזודאות קונקרטית, וביחסים שבין מאפייני העבירה של השימוש העצמי הכספיות המינורית, התסקיר החובי ביחס לנאים נעדר עבר פלילי, ושל הודהתו של הנאשם קבלתו הדין, חרטתו ונסיבות ייחודיות הנוגעות לתיק זה בהצהרת המדינה, לאחר בדיקת ההשלכות התעסוקתיות, והיות הנאשם נקי ממסמים לאחר בדיקות בהליך האבחן תוך קביעה, כי אין מדובר אלא במעידה חברותית חד פעםית ביחס לנאים נורמטיבי בעל תארים אקדמיים שדפוס התנהגוו השגרתי תקין, המטפל באמו החולה במחלת נפש, לה הנאשם מהו גורם תמייה יחיד ממשמעות, מקבל בית המשפט את ההסדר העוני אליו הגיעו הצדדים.

.4

במסגרת עפ"ג (מחוזי ב"ש) 21-12-27326 יצחק קיזר נ' מדינת ישראל (בנו 09.03.2022) מישם בית המשפט את עקרון מקבילות הכוחות, תוך הבירה שמעשה עבירה קל יצדיק חש כלליל ולא קונקרטי לנזק בלתי הפיך או לא מידתי. מקום שהחשש זה קונקרטי והעבירה מינורית ביחס לנאים נורמטיבי נעדר עבר פלילי, לאחר הודהה חרטה וקבלת הדין ללא חשיש הישנות עבירה לעתיד, הרוי שינה הצדקה במקרים חריגים לאו הרשעה, זאת באיזון לשאר רכיבי עונשה רלוונטיים. קל וחומר הוא כאשר מדובר ב"הסדר טיעון" ועתירת המאשימה עצמה לתוכאה זו.

"ניתן גם בעבירה שכזו להיעזר במקבילות כוחות: ככל שעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה, כך ידרשו נימוקים אישיים ממשמעותיים ביותר ומطبع הדברים יקשה על ההגנה להוכיח כי הפגיעה הנובעת מההרשעה אינה מידתית. מנגד, על הקיצה השני של המידרג, ככל שעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים פחותה, כי אז יוכל יותר להניח תשתיות להראות כי הפגיעה כתוצאה מההרשעה אינה מדתית ופחות ידרש העשה להצביע על נזקים קונקרטיים יוכל ונitin יהיה להסתפק בהוכחת פגעה כללית יותר [השו: עפ"ג (ב"ש) 20-07-66903abo מדיעם נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (30.12.2020); ע"פ (מרכז) 15-03-24457 גוטמן ואח' נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (30.8.2015)].

.5

במקרה דנן, בchnerה המאשימה במסמכים נזק קונקרטי ישיר ומשמעותי לציבות תעסוקתו של הנאשם, וביחס לעבירה מצאה לנכון לעתור לאו הרשעה דהינו ביטול הרשעה. לפיכך, הריני לקבל מסקנתה זו במסגרת ההסדר בשל חוסר המידתיות בין העבירה ונסיבותה, הנאשם, תוצאות הרשעה לגביו והשפעותיה על משפטו באופן לא פרופורציוני. נוכח בדיקתה של זו המדינה, וההלךות הנוגעות ל"הסדר טיעון" המובא בפני בית המשפט על השלכות הרוחב של מוסד "הסדר הטיעון" מערכתי, וכל הנוגע לפרטים המצויים בידי המאשימה בתיק זה, על פי הפסיקה, ובמכלול השיקולים שנשקלו על ידי הצדדים, **מקבל אני את ההסדר ועתירת המאשימה, ובמסגרת מורה באופן חריג יוצא דופן על ביטול הרשעה, תוך קביעה כי הנאשם ביצע את המעשה המוחש לו בכתב האישום המתוקן.**

.6. נוכח התסקיר החובי והמלצתו לאחר בדיקת מסמכים רלוונטיים, ותמיית המדינה במסקנותו, לאחר בחינת התקיק, ומשדרשת בمسקנות הצדדים, ובchnerתי התסקיר, וקבעתו לאחר אבחן כי מדובר במעידה חברותית אחת ושאין מדובר בתמכוות, או אורח חיים המחייב מענה עוני מותאם מעבר לעתירת המאשימה, קיבל המלצת לשיל"צ ואזן בהתחייבות הכספיות מושая העתירה אותה ראייתי הכרחית באיזון המתבקש.

. 7. בית המשפט אינו בא רק להרשיء אלא במקרים המתאים גם להושיע, זאת מקום, שעלולה הרשותו או רכיבי הענישה לפגוע בחוסר מידות והלמה ביחס למעשה העבירה. כל מקרה לגופו. מקום שגם תסקירות המבחן וגם המדינה הסוברטנית לנחל את מאבקיה בפשיעה בשיקול דעת מערכתי, והגנה אף היא, כולם יחד - תמיימי דעים כי זו התוצאה הרואה ל蹶ה נקודתי זה, אל לו לבית המשפט לפגוע באיזונים אלה אלא במקרים חריגים. כך מוצות ההחלטה עלי ראו ע"פ 1958 פלוני נגד מדינת ישראל, פ"ד ישראל, נ"ז (1) 577, זאת, גם אם יתמה, ידרוש ויבקש לדעת צפנות כל תיק ותיק לאלפיו. חסיבותם של הסדרי הטיעון ומעטם מחייבים ראייה רחבה לתכליתם.

. 8. לאור האמור, הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 200 שעות של"צ אשר תבוצענה על פי תכנית שתוכן על ידי שירות המבחן, במרכז יום לקישיש בתל אביב בתפקיד סיוע לצוות - ובהתאם להוראות שירות המבחן .
יובהר כי אם לא יעמוד הנאשם בדרישות התוכנית, רשאי יהא בית המשפט לאחר הודיעת שירות המבחן, לגזר עונשו מחדש ולא יהיה באמור, כדי לפגוע בכל שיקול ענישה לכל דבר ועניין, לרבות שיקולי הרשעה.
- ב. הנאשם יצhair על התחייבות כספית בסך של: 5,000 ₪ שלא יעבור בתוך שנה מהיום עבירה לפי פקודת הסמים המסווכנים (נ"ח) תשל"ג - 1973. התחייבות תוצאה לפרוטוקול.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' ניסן תשפ"ד, 15 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.